

Antoni Gaudí Pelegrí exemplar de l'Església en marxa

Oferim la presentació que l'Àlex Seoane, arquitecte de la Sagrada Família, va fer en l'assemblea parroquial del passat 29 de novembre, sobre l'espiritualitat d'Antoni Gaudí.

La personalitat complexa d'Antoni Gaudí, no es pot entendre si no s'analitzen de manera unitària els fets cabdals de la seva vida i que marcaren la seva persona, professió d'arquitecte i, per suposat, la seva fe.

El nen Gaudí, tingué una infantesa senzilla, dins una família unida i conviccions religioses marcades. La

malaltia marcà, de ben jovenet, la persona del futur gran arquitecte. No obstant, ja de ben petit, el seu tarannà fou el de transformar l'aparent desgràcia en virtut; el reuma que patí des de ben aviat, l'obligà a un repòs que ell aprofità per a aprofundir en l'observança i comprensió de tot el que l'envoltava: la natura, els treballs de caldereria del pare...

De jove, com estudiant d'Arquitectura a Barcelona, l'influencià l'ambient polític i social antireligiós, fent del jove Gaudí, un dandi a la moda del seu temps i força despreocupat, que no ateu, en l'àmbit religiós. No obstant, i degut a aquest tarannà observador i reflexiu que cultivà de ben petit, la seva consciència l'interrogava sobre el fet religiós.

No massa anys després d'acabada la carrera d'Arquitectura, el 1883, rep l'encàrrec professional de la seva vida: el Temple Expiatori

de la Sagrada Família; encàrrec que el canvià i modelà vers el cristià que, tot just des d'aquest any 2025, l'Església l'ha declarat Venerable.

Josep M. Bocabella i Verdaguer, fundador de l'Associació Espiritual de Devots de Sant Josep, i promotor del Temple Expiatori, es mostrà més preocupat per la despreocupació religiosa del jove Gaudí que no pas per la falta d'experiència professional, degut a la lògica joventut de l'arquitecte. Bocabella, decidit a canviar aquest fet, li regala *El año cristiano*, que Gaudí accepta i estudia de bon grat.

Va voler creure, va acceptar la Fe, i això fou l'arrel de la seva profunda espiritualitat.

Un altre aspecte important per entendre la seva espiritualitat, fou el to intel·lectual que imprimí a les seves creences. Aquest fet es manifesta en la seva resposta espiritual a fets importants i negatius que va haver d'afrontar, com són els fets de la Setmana

Tràgica de Barcelona el 1909 on, des de la seva casa al Parc Güell, observava els fets i els relacionava amb la lectura que féu de l'incendi de Constantinoble en temps de Teodosi. O també, convençut de l'enorme transcendència que tindria la futura Façana del Naixement de la Sagrada Família, el portà, la Quaresma del 1894, a fer un dejuni extrem.

D'altres fets que configuraren el seu tarannà espiritual i que feren de la seva espiritualitat una posada en pràctica, foren les greus malalties que patí els anys 1910 i 1911. Aquest darrer any fou tan

greu, que va estar a punt de morir. El resultat de tot plegat, fou, des d'un punt de vista professional, la concepció total de la segona façana del Temple, la Façana de la Passió. I des de la vessant espiritual, la renúncia a nous encàrrecs i als seus honoraris com a arquitecte de la Sagrada Família i dedicar-se en exclusiu, al projecte ambiciós que avui podem admirar.

Gaudí fou molt actiu en tots els àmbits de la seva personalitat que cultivà, i sempre cercà les persones adequades per evolucionar en cadascun d'ells. Des d'un punt de vista espiritual, s'envoltà de personalitats religioses de la seva època, com són el Pare Ignasi Casanova S.I., el bisbe Joan Baptista Grau i Vallespinós, o el bisbe Josep Torras i Bages.

Tot això, que pot fer pensar que la seva espiritualitat restà dins el seu món intel·lectual, es projectà cap a l'exterior i en obres concretes; fent dels principis d'Oració, Almoïna i Sacrifici, la clau d'acció de les seves obres.

Impulsà obres de pietat, mecenatge de persones amb grans talents i pocs recursos, o la creació, pagant ell mateix el cost de construcció, de les escoles per als fills dels treballadors de la Sagrada Família, al mateix solar del Temple, l'any 1909-10.

La seva activitat personal i espiritual era de gran compromís, on Déu estava al centre de tot. A la seva parròquia de Sant Joan de Gràcia, era un actiu feligrès. A la Catedral de Barcelona, es considerava un simple cristià; no li agradava que el destorbessin amb temes professionals o elogis de la seva persona, mentre practicava la seva religiositat.

A nivell social, acudia als actes de significació ciutadana, com si es tractés del compliment d'un deure.

Practicava una forta austeritat en el menjar i el vestir, junt amb forts dejunis, un rigorós control de si mateix, practicant així la contenció dels desitjos humans.

Per temperament, era dominant i autoritari; això li produí fortes antipaties, brusquedats per part d'ell als altres, especialment amb les persones altives, amb les quals era intransigent. Aquest procedir seu, li produïa gran dolor i penediment. Sabem pel seu confessor, un filipó de l'Oratori de Sant Felip Neri, que poc temps abans de morir, li manifestà: «Tota la vida m'he esforçat a dominar el meu caràcter; usualment ho aconseguixo, però de vegades el caràcter pot més que jo.»

Combatia el seu mal caràcter amb humiliacions i penitència; convençut que el patiment i sofriment són el mitjà d'evolució personal i espiritual, i també de perfecció.

Combatia la seva agror, fruit del seu caràcter, lloant les virtuts i potenciant els talents dels altres.

Combatia l'orgull, sabent que res d'aquest món és perfecte, tot és millorable i que tot el que posseeix i és, és gràcia i do de Déu.

Completament després, sempre disposat a començar de nou quan fallava, va arribar a una senzillesa que sabem, pels que el van tractar en persona, que arribava a defraudar els altius.

Adaptava el seu fer i dir, a la disposició i intel·ligència de les persones que el tractaven.

En paraules seves: es va casar amb dues dames: l'Arquitectura i la Pobresa; d'aquesta última en deia que no s'havia de confondre amb la misèria, ja que la pobresa és una virtut però la misèria s'ha de combatre.

Confia plenament en la Providència.

Practicava la correcció fraterna, condemnant la falta, mai al qui la cometia i, generalment, era més exigent amb si mateix que amb els altres.

Conscient de les seves virtuts, però sobretot dels seus defectes i, encara més important, conscient que les mateixes virtuts personals, per mal ús, es poden transformar en defectes, practica la humilitat fins l'extrem.

No renuncià mai a les seves creences i principis, les quals anava modelant i perfeccionant, fins al punt que, degut a això, fou empresonat als 72 anys.

En la seva persona es va honorar culte a l'home representatiu. Segons ell, si el sentit de l'oïda es la Fe, el de la vista és el de la Glòria.

Va fer seves les paraules de Sant Pau: «La Fe i l'Esperança s'extingeixen amb la nostra salvació; la Caritat perdura eternament.»

La Fe i la voluntat s'acabaren imposant al seu temperament i va fer de la Veritat dogmàtica de l'Església Militant, la columna vertebral de la seva vida, fent d'Antoni Gaudí, pelegrí exemplar de l'Església Militant, una Església en marxa.

*Àlex Seoane Herrán
arquitecte de la Sagrada Família*

Recollida de llet i oli

Moltes gràcies a tots!

Gràcies per la vostra resposta a la crida per ajudar la gent més desfavorida del nostre barri de la Sagrada Família!

Durant aquesta setmana en què hem celebrat la Primera setmana del Advent, s'han recollit 207 litres de llet, 26 litres d'oli, 51 litres de caldo i 10 quilos de pasta, xocolata, diverses llaunes i productes nadalencs.

També s'han rebut donatius per valor de 1.440€, que serviran per comprar-ne més.

Moltes gràcies per la vostra generositat!

Parròquia de la Sagrada Família

Recollida de llet i oli i productes nadalencs

29 - 30 de novembre

(a l'entrada de la cripta i a la
secretaria de pastoral)

Benedicció de la Fira de Nadal de la Sagrada Família

Dilluns, 8 de desembre a les 12:00 h

Com cada any, es beneiran les parades de la fira de Nadal de la Sagrada Família i l'Escolania del temple interpretarà unes nades. L'acte tindrà lloc a la plaça de la Sagrada Família. L'acte tindrà lloc al centre de la plaça.

Tots hi sou convidats!

8 de desembre

Immaculada Concepció

Misses / Misas

09:00 - internacional
en la basílica
10:30 - català/internacional
11:45 - español
13:00 - català
18:30 - català
20:00 - español

11 de desembre

Exposició del Santíssim

Cripta de la Sagrada Família

17:00 h – primer torn d'adoració
18:00 h – segon torn d'adoració
19:15 h – pregària del rosari
20:00 h – Missa
20:30 h – Exposició major del Santíssim
fins a 22:30

Missa amb els cants de l'escolania de la Sagrada Família

Diumenge, 14 de desembre, a les 13:00 h, a la cripta

Benedicció de la restauració de la capella de la Mare de Déu de Montserrat de la cripta

Dilluns, 15 de desembre, 20:00 h

Després de diversos mesos de treballs de restauració de la capella de la Mare de Déu de Montserrat de la cripta de la Sagrada Família, arribem ja al dia de poder-ne tornar a gaudir. La tasca s'ha centrat a recuperar el més original dels esgrafiats i a consolidar els mosaics i les pintures.

La inauguració anirà acompanyada de la benedicció de la capella i serà a càrrec del P. Abat del Monestir de Montserrat i així, s'inclourà aquesta restauració dins dels actes del Mil·lenari del Monestir com una de les contribucions de la Sagrada Família a aquest gran esdeveniment.

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de la Sagrada Família està convocada a participar d'aquesta celebració, ja que no es podrà dur a terme el dia 27 d'aquest mes, que coincidirà amb la vigília de la festa de la Sagrada Família, que és la festa patronal del temple.

